

MUSEUMSDIREKTØR TH. OPPERMANN

Med Udgangen af Oktober 1932 forlod Direktør Th. Oppermann Museet, idet han i samme Maaned fyldte 70 Aar.

Det blev Th. Oppermanns Hverv, da han den 1. Marts 1921 tiltraadte Stillingen som Thorvaldsens Museums Direktør, at fortsætte den haardt tiltrængte indre Reorganisation, som hans Forgænger, Direktør Mario Krohn paa Grund af sin Sygdom og tidlige Død kun havde naaet at indlede. Adskilligt, som Skæbnen tvang Krohn til at forlade halvfærdigt, maatte Oppermann fuldende, f. Eks. den fortrinlige Omhængning af Thorvaldsens Malerisamling. Hans Embedstid blev administrativt set en lykkelig Opgangsperiode for Museet.

Blandt de store Arbejder, der udførtes under Direktør Oppermanns initiativrige Ledelse, skal fremhæves Istandsættelsen af hele Museets Kælder-Etage. Der indrettedes her Udstillingslokaler for den Del af Thorvaldsens Samling af Malerier m. m., hvortil der ikke var Plads paa 1. Sal, og en højst betydningsfuld Vinding blev den Samling af Thorvaldsens Ungdomsarbejder fra Tiden, før han drog udenlands, som det lykkedes Oppermann at tilvejebringe. Et Mønster paa stilfuld Museums-Indretning er hans Ordning af Værelse XXXIV paa 1. Sal med Kaare Klint'ske Skabe og Thorvaldsens Skitser, og det samme gælder de to tilstødende Kontorlokaler. Det vanskelige Spørgsmaal om Museets forfaldne Ydre optog ham stærkt. Han fik bl. a. ændret Belægningen i Museets Gaard, hvor den grimme, gamle Asfalt omkring Thorvaldsens Grav erstattedes af store, støbte Fliser med Rendebanemønstret efter en ikke udført Idé af Bindesbøll. Ligeledes foretog han de indledende Forarbejder til den nu iværksatte Istandsættelse.

Man kan vistnok sige, at Thorvaldsens Museum under Oppermann blev Byens reneste Museum. Han afskaffede den gammeldags Afstøv-

ning med Fjerduske, der gned Støvet fast i Gibsmodellerne og derved skadede mange af dem for Tid og Evighed. I Stedet indførtes mere moderne Renholdelses-Metoder, og hvis nogen nu paastaar, at Museet er »støvet«, er det kun Bevis paa, at de ikke besøger det.

Ogsaa med andre Træk har Direktør Oppermann præget den Side af Museets Virksomhed, der vender ud mod Publikum. Han indførte Aabningen af de fem store Forhals-Porte i Sommertiden, og der indrettedes et Gibseri med Udsalg af Afstøbninger efter Thorvaldsens Arbejder. Han sørgede for Udgivelsen af Poul Fossings Pragtkatalog paa Engelsk over Thorvaldsens Gemme-Samling, det almindelige Haandkatalog revideredes, og man begyndte paa Afholdelsen af Foredrag.

Hvad angaar Forøgelsen af Museets Samlinger, da fortsatte Oppermann de af Krohn saa glansfuldt indledede Bestræbelser for at skaffe Museet originale Marmor-Værker, udførte af Thorvaldsen selv eller i hans Værksted og under hans Opsyn — en Sag, der stadig maa være Museets Ledelse magtpaaliggende. Det lykkedes Oppermann at erhverve en Række udmærkede Buster og Relieffer. Endvidere udvirkede han, at Kunstakademiet i Museet deponerede Thorvaldsens Medaille-Arbejder fra Skoletiden, ligesom den store Samling af 169 Tegninger sammen med C. A. Jensens prægtige Portræt af Baronesse Christine Stampe tilgik Museet fra Stamhuset Nysø.

Ved Siden af den egentlige Museumsgerning fik Direktør Oppermann Tid til at udarbejde sit anselige Værk om Thorvaldsen, i hvis tre Bind han har givet nye Bidrag til Belysning af Thorvaldsens Liv og Værk, ikke mindst den saa vanskelige biografiske Side af Sagen. Han kunde da ved sin Fratræden se tilbage paa en lang Række rige Arbejdsaar og en ærefuld Virksomhed, der i høj Grad har tjent Museet til Gavn og bragt det ud over den Forsømthed, hvori det tidligere var geraadet.

SIGURD SCHULTZ